

عنوان مقاله:

تحلیل توزیع فضایی جمعیت در نظام شهری مازندران و تحلیل مقایسه ای با نظام شهری ایران طی سالهای 1365 تا 1385

محل انتشار:

اولین همایش ملی عمران، معماری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

حسن حکمت نیا - عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور

محمد جعفری چراتی - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور رضوانشهر صدوق

مزگان مزیدی - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور استان یزد

بهار نوکار - دانشجوی دکترای دانشگاه آزاد سمنان

خلاصه مقاله:

نظام شهری عبارت است از مجموعه‌ای از شهرکها و شهرهای وابسته به یکدیگر که ساختار نظام سکونتگاه های شهری را در یک منطقه یا کشور به وجود می‌آورند. با توجه به اهمیت بسیار زیادی که چگونگی توزیع فضایی جمعیت در نظام شهری دارد و علاوه بر تأثیراتی که بر عوامل اقتصادی، اجتماعی و مدیریتی دارد، خود نیز از عوامل مختلفی تأثیر میپذیرد، لذا نیازمند بحث و بررسی دقیق است. با توجه به مطالعات متعددی که در مورد کشور ایران با توجه به آمار چند دهه گذشته صورت گرفته است، حاکی از وجود همگونی نسبی نظام شهری تا سال 1335 و از آن به بعد شاهد عدم تعادل و نابرابری تا سال 1355 بوده و پس از آن به سمت توزیع متعادلتری در حرکت بوده، لذا تلاش شده تا با توجه به آمار در دسترس استان مازندران در دوره سرشماری 1365 تا 1385 ضمن بررسی نظام شهری از روشها و مدل‌های نخست شهری، شاخص تمرکز و شاخص تعادل و در قالب روش توصیفی و تحلیلی استفاده گردد که نتایج حاصل از ارقام به دست آمده نشان میدهد که توزیع فضایی جمعیت استان مازندران توزیع متناسب و متعادل بوده و نسبت به کشور ایران از تغییرات و عدم تعادل بسیار کمتری برخوردار بوده و پدیده نخست شهری این استان تبدیل به یک پدیده طبقه ای از نخست شهرها شده که به جای یک شهر برتر چند شهر برتر در استان وجود دارند.

کلمات کلیدی:

نظام شهری ، توزیع فضایی ، نخست شهری ، تمرکز ، مازندران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/331938>

